

YÖNETMELİK

Karar Sayısı : 2012/3169

Ekli "Düzenlenmemiş Alanda Karşılıklı Tanıma Yönetmeliği"nin yürürlüğe konulması; Ekonomi Bakanlığının 24/2/2012 tarihli ve 14318 sayılı yazısı üzerine, 29/6/2001 tarihli ve 4703 sayılı Kanununun 14 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 2/5/2012 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL

CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

B. ARINÇ

Başbakan Yardımcısı

A. BABACAN

Başbakan Yardımcısı

B. ATALAY

Başbakan Yardımcısı

B. BOZDAĞ

Başbakan Yardımcısı

S. ERGİN

Adalet Bakanı

F. ŞAHİN

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

E. BAĞIŞ

Avrupa Birliği Bakanı

N. ERGÜN

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

F. ÇELİK

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

E. BAYRAKTAR

Çevre ve Şehircilik Bakanı

A. DAVUTOĞLU

Dışişleri Bakanı

M. Z. ÇAĞLAYAN

Ekonomi Bakanı

T. YILDIZ

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

S. KILIÇ

Gençlik ve Spor Bakanı

M. M. EKER

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

H. YAZICI

Gümrük ve Ticaret Bakanı

İ. N. ŞAHİN

İçişleri Bakanı

C. YILMAZ

Kalkınma Bakanı

E. GÜNAY

Kültür ve Turizm Bakanı

M. ŞİMŞEK

Maliye Bakanı

Ö. DİNÇER

Millî Eğitim Bakanı

İ. YILMAZ

Millî Savunma Bakanı

V. EROĞLU

Orman ve Su İşleri Bakanı

R. AKDAĞ

Sağlık Bakanı

V. EROĞLU

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı V.

DÜZENLENMEMİŞ ALANDA KARŞILIKLI TANIMA YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Hukuki Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; düzenlenmemiş alanda yer alan ve Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak üretilmiş veya serbest dolaşıma girmiş malların Türkiye’de serbest dolaşımını kısıtlayabilecek kararlar alınırken uyulacak usul ve esaslar ile düzenlenmemiş alana karşılık gelen ulusal teknik mevzuatın hazırlanması, gözden geçirilmesi ve bu mevzuata karşılıklı tanıma hükmü konulmasına dair kuralları belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik Avrupa Birliğinin ortak bir düzenlemesine tabi olmayan veya bazı özellikleri bu ortak düzenlemenin kapsamı dışında kalan ve Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak üretilmiş veya serbest dolaşıma girmiş ürünler ile düzenlenmemiş alandaki ulusal teknik düzenlemeleri kapsar.

(2) Bu Yönetmelik Türkiye-Avrupa Birliği Ortaklık Konseyinin 1/95 sayılı Kararı neticesinde yürürlüğe giren Gümrük Birliğinin kapsamı dışında kalan ürünlere uygulanmaz.

(3) Bu Yönetmelik tıbbi ürünler, biyosidal ürünler ve bitki koruma ürünlerinin pazarlanması için ruhsat alınmasını gerekli kılan mevzuat hakkında uygulanmaz.

Hukuki dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 29/6/2001 tarihli ve 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanununun 14 üncü maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

a) Bakanlık: Ekonomi Bakanlığını,

b) Ciddi risk: Etkileri kısa vadede ortaya çıkmayanlar da dahil olmak üzere, yetkili kuruluşların ivedilikle müdahalesini gerektiren her türlü riski,

c) Düzenlenmemiş alan: Avrupa Birliğinin ürünlere ilişkin ortak bir düzenlemesinin bulunmadığı alanı,

ç) İktisadi işletme: Aşağıda belirtilen sıraya göre tespit edilen gerçek veya tüzel kişiyi,

1) Türkiye’de yerleşik ise ürünün imalatçısını veya yetkili kuruluşa ürünün piyasaya arzına izin vermesi için başvuran gerçek veya tüzel kişiyi.

2) İmalatçının yetkili temsilcisini, yoksa ithalatçısını.

3) Faaliyetleri ürünün ilgili teknik kuralın kapsamına giren vasıflarından herhangi birini etkileyen tedarik zincirindeki Türkiye’de yerleşik gerçek veya tüzel kişiyi.

4) Yetkili kuruluşun (1), (2) ve (3) numaralı alt bentlerde belirtilenlerden hiçbirinin kimlik ve irtibat bilgilerini tespit edemediği durumlarda ise faaliyetleri ürünün ilgili teknik kuralın kapsamına giren vasıflarından hiçbirini etkilemeyen tedarik zincirindeki Türkiye’de yerleşik gerçek veya tüzel kişiyi.

d) İmalatçı: Ürünü imal ederek veya ürünün tasarımını veya imalatını yaptırarak kendi isim veya ticari markası ile pazarlayan gerçek veya tüzel kişiyi,

e) İthalatçı: Ürünü yurtdışından getirerek yurtiçi piyasaya arz eden Türkiye’de yerleşik gerçek veya tüzel kişiyi,

f) Komisyon: Avrupa Komisyonunu,

g) Piyasada bulundurma: Ürünün ticari bir faaliyet yoluyla ve bedelli veya bedelsiz olarak dağıtım, tüketim veya kullanım için yurtiçi piyasaya sunulmasını,

ğ) Piyasaya arz: Ürünün yurtiçi piyasada ilk kez bulundurulmasını,

h) Standart: Ulusal veya uluslararası standardizasyon kuruluşu tarafından kabul edilen, mevcut şartlar altında en uygun seviyede bir düzen kurulmasını amaçlayan, ortak ve tekrar eden kullanımlar için ürünün vasıflarını, işleme veya üretim yöntemlerini veya bunlarla ilgili terminoloji, sembol, ambalajlama, işaretleme, etiketleme veya uygunluk değerlendirme işlemlerini tek tek veya birkaçını ele alarak belirleyen uyulması ihtiyari düzenlemeyi,

ı) Tadilat: Ticari ismi, teknik terimleri, sembolleri, test edilmesi ve test yöntemleri, paketlenmesi, işaretlenmesi veya etiketlenmesine ilişkin koşullar dahil olmak üzere ürünün veya ürün grubunun kalite, performans, güvenlik veya boyutları gibi taşınması gereken vasıflarından bir veya daha fazlasının değiştirilmesini,

i) Teknik düzenleme: Ürünün vasıflarını, işleme veya üretim yöntemlerini veya bunlarla ilgili terminoloji, sembol, ambalajlama, işaretleme, etiketleme veya uygunluk değerlendirme işlemlerini tek tek veya birkaçını ele alarak belirleyen uyulması zorunlu her türlü düzenlemeyi,

j) Uygunluk değerlendirmesi: Bir ürüne, sürece, hizmete, sisteme, kişiye veya kuruluşa ilişkin belirli şartların yerine getirilip getirilmediğini gösteren süreci,

k) Uygunluk değerlendirme kuruluşu: Kalibrasyon, test, belgelendirme ve muayene dahil olmak üzere uygunluk değerlendirme faaliyeti gerçekleştiren kuruluşu,

l) Yetkili kuruluş: Bir kanun veya düzenleyici işlemlerle bir ürün veya ürün grubuna ilişkin mevzuatı hazırlamak veya yürütmekle veya bu ürünleri denetlemekle yetkili kılınan kamu kuruluşunu,

m) Yetkili temsilci: İmalatçı adına belirli bir görevi yerine getirmek üzere imalatçının kendisinden yazılı bir vekâlet alan Türkiye’de yerleşik gerçek veya tüzel kişiyi,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Türkiye ile Avrupa Birliği Arasında Malların Serbest Dolaşımı

Malların serbest dolaşımı

MADDE 5 – (1) Türkiye-Avrupa Birliği Ortaklık Konseyinin 1/95 sayılı Kararı hükümleri saklı kalmak ve bu Karar ile bu Yönetmelik kapsamında olmak kaydıyla, Türkiye’de uygulananlardan farklı teknik düzenleme, standart

veya kalite kurallarına göre üretilmiş olsa dahi, Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak üretilmiş veya serbest dolaşıma girmiş bir ürünün ithali veya piyasada bulundurulması yasaklanamaz.

Meşru kısıtlama ve yasaklama gerekçeleri

MADDE 6 – (1) 5 inci madde hükmü; genel ahlak, kamu düzeni veya kamu güvenliği; insanların, hayvanların veya bitkilerin sağlığının ve yaşamının korunması; sanat değeri veya tarihi ya da arkeolojik değer taşıyan ulusal varlıkların veya sınai ya da ticari mülkiyetin korunması gerekçesiyle veya ulusal yargı organları veya Avrupa Birliği Adalet Divanı tarafından kamu yararı olduğu kabul görmüş tüketicilerin, çevrenin ve yol güvenliğinin korunması gibi diğer gerekçelerle malların ithaline, piyasada bulundurulmasına veya transit geçişine getirilecek yasaklamalara veya kısıtlamalara engel teşkil etmez. Ancak bu kısıtlama veya yasaklamalar, Türkiye ile Avrupa Birliği arasındaki ticarete keyfi bir ayırım aracı veya örtülü bir kısıtlama aracı oluşturamaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ürün Hakkında Önlem Alınabilmesi İçin Takip Edilecek Usul ve Esaslar

Teknik kurala dayanarak alınan kararlar

MADDE 7 – (1) Yetkili kuruluşlar, düzenlenmemiş alanda bulunan bir teknik kurala dayanarak iktisadi işletmeye yönelik, doğrudan veya dolaylı etkisi Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak üretilmiş veya serbest dolaşıma girmiş bir ürünün veya ürün grubunun Türkiye’de;

- a) Piyasaya arzının yasaklanmasına,
- b) Piyasaya arz edilebilmesi veya piyasada kalabilmesi için ilave testlere tabi tutulması veya tadil edilmesine,
- c) Piyasadan geri çekilmesine,

dair kararları almadan önce bu Bölümde belirlenen süreci takip ederler.

(2) Bu Yönetmeliğin amaçları doğrultusunda teknik kural;

- a) Düzenlenmemiş alanda bulunan,

b) Bir ürünün veya ürün grubunun pazarlanmasını yasaklayan veya pazarlanabilmesi için uyulması zorunlu olan; ticari ismi, teknik terimleri, sembolleri, test edilmesi ve test yöntemleri, paketlenmesi, işaretlenmesi veya etiketlenmesine ilişkin koşullar dahil olmak üzere ürünün veya ürün grubunun kalite, performans, güvenlik veya boyutları gibi taşınması gereken vasıfları veya tüketiciyi veya çevreyi korumak amacıyla ürün veya ürün grubunun tabi tutulduğu ve piyasaya arz edildikten sonra ürün veya ürün grubunun bileşimi, doğası veya pazarlanmasını önemli ölçüde etkileyebilecek kullanım, geri dönüşüm, tekrar kullanım veya çöpe atılması gibi ürünün yaşam döngüsünü etkileyen diğer tüm koşulları belirleyen,

teknik veya idari düzenleme hükmünü ifade eder.

(3) Birinci fıkrada belirtilen kararlar;

- a) Ulusal mahkemeler, hakem heyetleri ve tahkim kurullarınca alınmış yargısal nitelikteki kararları,

b) Yasadışı örgütler ya da suç örgütleriyle veya ırkçılık ya da yabancı düşmanlığı niteliğindeki suçlarla bağlantılı terim, sembol veya materyale ilişkin bir suçun soruşturması veya kovuşturması sırasında alınan yargısal nitelikteki kararları,

kapsamaz.

(4) Birinci fıkrada;

a) Avrupa Birliği mevzuatının gerektirdiği veya yapılması konusunda takdiri ulusal mevzuata bıraktığı denetimler sonucunda alınan önlemlere,

b) Ürönlere ilişkin ulusal mali düzenlemelere,

c) Satış yeri ve saatleri konusundaki zorunlu kısıtlamalar, satış promosyonları ve fiyatlandırmaya ilişkin kurallar ve benzeri satış düzenlemelerine,

ç) Gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri ile kuruluşların bir kamu kuruluşunun verdiği yetkiye dayanmaksızın yürüttüğü ve ürünün pazara girişini kısıtlayan eylem ve faaliyetlere,

d) Kamu alımları işlemleri için hazırlanan teknik şartnamelere,

e) Resmi dilin kullanılmasına ilişkin yükümlölöklere,

f) Silahlara ilişkin düzenlemelere,

uygulanmaz.

(5) Ön izin işlemine tabi olduğu halde ön izin alınmadan piyasaya arz edilmiş ürünler hakkında alınan kararlar birinci fıkrada belirtilen kararlar kapsamında değerlendirilmez.

Ürün hakkında bilgi temin edilmesi

MADDE 8 – (1) Yetkili kuruluş bir ürün veya ürün grubunu 7 nci maddenin birinci fıkrası kapsamında bir değerlendirmeye tabi tuttuğunda iktisadi işletmeden;

a) Ürünün veya ürün grubunun vasıflarına ilişkin bilgiyi,

b) Ürünün veya ürün grubunun Avrupa Birliği üyesi bir ölkede yasal olarak üretildiğine veya serbest dolaşıma girdiğine dair mevcut bilgileri,

talep edebilir.

Akredite uygunluk değerlendirme kuruluşlarının yeterliklerinin tanınması

MADDE 9 – (1) Yetkili kuruluşlar, 16/12/2011 tarihli ve 2011/2621 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Uygunluk Değerlendirme Kuruluşları ve Onaylanmış Kuruluşlar Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin yedinci fıkrası çerçevesinde ve uygun bir faaliyet alanı için akredite olmuş, Türkiye’de veya karşılıklılık ilkesi saklı kalmak kaydıyla, Avrupa Birliği üyesi bir ölkede yerleşik bir uygunluk değerlendirme kuruluşunca verilmiş belgeleri ve test raporlarını, kuruluşun yeterliğine ilişkin gerekçelerle reddedemezler.

(2) Yetkili kuruluşlar ancak;

a) Ürüne benzer muayene ve testlerin daha önce yapılmamış olması veya birinci fıkrada belirtilen bir uygunluk değerlendirme kuruluşu tarafından yapılmamış olması,

b) Aynı muayene ve testlerin yerli ürönlere de uygulanıyor olması,

c) Bu muayene ve testlerin ürünün sağladığı koruma düzeyinin eşdeğerliğini değerlendirmek için gereken bilgiyi temin etmesi,

kaydıyla bu Yönetmelik kapsamı bir ürün için ilave muayene veya test talep edebilirler.

Teknik bir kuralın uygulanması gereğinin değerlendirilmesi

MADDE 10 – (1) Yetkili kuruluş 7 nci maddenin birinci fıkrasında belirtilen kararı almadan önce yazılı bir tebligat ile durumu iktisadi işletmeye bildirir. Bu tebligatta, alınması planlanan karara temel teşkil edecek teknik kural belirtilir ve aşağıdaki sonuçları doğrulayacak teknik ve bilimsel kanıtlar yer alır:

a) Karar 6 ncı maddenin birinci fıkrasında sayılan kamu yararı gerekçelerinden birine veya kamu yararını ilgilendiren diğer önemli bir gerekçeye dayanmaktadır.

b) Karar amaca ulaşılması için uygundur ve gerekli olanın ötesine geçmemektedir.

(2) Karar, değerlendirmeye alınan ürünün veya ürün grubunun vasıflarını esas alır.

(3) Yazılı tebligatı almasını müteakip iktisadi işletmeye cevap verebilmesi için en az yirmi işgünü süre tanınır ve bu süre tebligatta belirtilir.

(4) 7 nci maddenin birinci fıkrasında belirtilen her karar, üçüncü fıkrada iktisadi işletmeye cevap verebilmesi için tanınan sürenin sona ermesinden itibaren yirmi işgünü içinde yetkili kuruluş tarafından alınır ve iktisadi işletmeye doğrudan, Komisyona ise Bakanlık aracılığıyla bildirilir. Kararda, iktisadi işletmenin verdiği cevaplar dikkate alınır ve varsa iktisadi işletmenin öne sürdüğü iddiaların reddedilme nedenlerini de içerecek şekilde kararın dayandığı gerekçeler ve birinci fıkrada belirtilen teknik ve bilimsel kanıtlar belirtilir.

(5) Haklı gerekçelerin varlığı halinde, yetkili kuruluş dördüncü fıkrada belirtilen süreyi sadece bir kereliğine en fazla yirmi işgününe kadar uzatabilir. Bu süre uzatımı gerekçelendirilir ve yirmi işgünlük ilk süre dolmadan iktisadi işletmeye bildirilir.

(6) Kararda ayrıca ulusal mevzuat çerçevesinde mümkün olan çözüm ve itiraz yolları ile süreleri belirtilir. Kararlara karşı ulusal mahkemelerde dava açma hakkı saklıdır.

(7) Yetkili kuruluş, yazılı tebligatın ardından 7 nci maddenin birinci fıkrasında belirtilen kararı almamaya karar verirse ilgili iktisadi işletmeyi bundan derhal haberdar eder.

(8) Yetkili kuruluş bu maddede belirtilen süre içinde kararını iktisadi işletmeye bildirmezse değerlendirmeye konu ürünün birinci fıkrada belirtilen teknik kural kapsamında yasal olarak serbest dolaşıma girdiği kabul edilir.

Ürünün serbest dolaşımının askıya alınması

MADDE 11 – (1) Yetkili kuruluş bu Bölümde düzenlenen süreç devam ederken bir ürün veya ürün grubunun serbest dolaşımını ancak aşağıdaki hallerde askıya alabilir:

a) Ürün veya ürün grubu normal veya öngörülebilir makul kullanım koşullarında tüketici veya kullanıcıların sağlık ve güvenliği açısından ciddi risk taşıyorsa.

b) Ürünün veya ürün grubunun pazarlanması Avrupa Birliği üyesi bir ülkede kamu ahlakı veya kamu emniyeti gerekçeleriyle genel olarak yasaklanmışsa.

(2) Yetkili kuruluş birinci fıkrada belirtilen askıya alma kararını iktisadi işletmeye doğrudan, Komisyona ise Bakanlık aracılığıyla derhal bildirir. Birinci fıkranın (a) bendinde belirtilen hallerde, bildirimle ayrıca teknik ve bilimsel gerekçeler de eklenir.

(3) Ürünün veya ürün grubunun serbest dolaşımının bu madde uyarınca askıya alınmasına ilişkin kararlara karşı ulusal mahkemelerde dava açılması hakkı saklıdır.

Değerlendirmenin yapılacağı aşama

MADDE 12 – (1) Bu Bölümde düzenlenen değerlendirme süreci, ürün piyasaya arz edildikten sonra piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetleri kapsamında yerine getirilir.

(2) Ancak, mevzuatın gerektirdiği hallerde yetkili kuruluşlar ürünün ulusal mevzuatın öngördüğü koruma düzeyini eşdeğer ölçüde sağlayıp sağlamadığını tespit etmek amacıyla 8 inci maddede belirtilen bilgileri ürün piyasaya arz edilmeden önce veya ürünün piyasaya arzı bir ön izne bağlı ise bu izin için başvuru esnasında talep edebilirler. Bu bilgilerin değerlendirilmesi neticesinde, ürünün piyasaya arzının 6 ncı maddede belirtilen bir kamu yararı bakımından ciddi bir risk oluşturacağı yönünde şüphe duyulması halinde, bu Bölümde düzenlenen değerlendirme süreci, ürün piyasaya arz edilmeden önce de gerçekleştirilebilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ürün İrtibat Noktası

Ulusal ürün irtibat noktası

MADDE 13 – (1) Bu Yönetmelik hükümleri çerçevesinde Ulusal Ürün İrtibat Noktası Bakanlıktır.

Ulusal ürün irtibat noktasının görevleri

MADDE 14 – (1) Bakanlık, iktisadi bir işletme, Avrupa Birliği üyesi bir devletin yetkili kuruluşu veya ilgili diğer bir tarafın yazılı talebi üzerine aşağıdaki bilgileri sağlar:

a) Belli bir ürün veya ürün grubuna uygulanan ulusal teknik kurallar, bu ürün veya ürün grubunun ulusal mevzuata göre bir ön izne tabi olup olmadığı ve karşılıklı tanıma ilkesinin ve 764/2008/EC sayılı Avrupa Birliği Tüzüğü'nün Türkiye'de uygulanması hakkında bilgi.

b) Teknik kuralları uygulayan yetkili kuruluşların irtibat bilgileri.

c) Yetkili kuruluş ile iktisadi işletme arasında bir anlaşmazlığın vukubulması halinde kullanılacak elverişli çözüm ve itiraz yolları.

(2) Bakanlık, birinci fıkrada belirtilen talebin kendisine ulaştığı tarihten itibaren onbeş işgünü içinde başvuru sahibine cevap verir.

(3) Bakanlık, 10 uncu maddede belirtilen iktisadi işletmeye veya yetkili kuruluşa, ilgili olması kaydıyla gerekli bilgileri sağlayabilir veya mütalaa verebilir.

(4) Bakanlık birinci ve üçüncü fıkralarda belirtilen bilgileri ücretsiz sağlar.

(5) Yetkili kuruluşlar Bakanlığın talebi üzerine birinci fıkrada belirtilen bilgileri on işgünü içinde Bakanlığa iletirler.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Düzenlenmemiş Alana Karşılık Gelen Ulusal Teknik Düzenlemeler

Ulusal teknik düzenlemeler ve karşılıklı tanıma hükmü

MADDE 15 – (1) Yetkili kuruluşlar, ulusal teknik düzenlemeleri yerli ve ithal ürünler arasında ayırım gözetmeyecek, üretime ve malların serbest dolaşımına ancak gerektiğinde ve amacına ve orantılılık ilkesine uygun

olarak müdahale edecek şekilde hazırlar ve hazırladıkları ulusal teknik düzenlemelerin, bu Yönetmeliğin ilgili hükümlerine ve uluslararası yükümlülüklerle uygun olmasını temin ederler.

(2) 6 ncı maddenin birinci fıkrasında belirtilen kamu yararlarından birine dayanması, ayırım gözetmemesi, orantılı olması, amaca ulaşılması için uygun olması ve gerekli olanın ötesine geçmemesi kaydıyla, bir ürünün piyasaya arzı önceden bir izin veya ruhsat alınmasına bağlanabilir.

(3) Yetkili kuruluşlar hazırladıkları ulusal teknik düzenlemelere, uygulanabilir ve gerekli olan her durumda bir örneği ek-1’de yer alan karşılıklı tanıma hükmünü koyar ve gerekiyorsa aynı düzenlemelerde, Avrupa Birliğinde yasal olarak üretilmiş veya serbest dolaşıma girmiş ürünlerin hangi durumlarda bu teknik düzenlemelerin belirlediği koruma düzeyini eşdeğer ölçüde karşılamış sayılacaklarını belirlerler.

Ulusal teknik düzenleme taslaklarının Avrupa Birliğine bildiri

MADDE 16 – (1) Yetkili kuruluşlar, hazırladıkları yeni ulusal teknik düzenlemeler ile yürürlükte bulunan düzenlemelerde esaslı değişiklik yapacak ulusal teknik düzenlemelerin taslaklarını, 3/4/2002 tarihli ve 24714 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Teknik Mevzuatın ve Standartların Türkiye ile Avrupa Birliği Arasında Bildirimine Dair Yönetmelikte belirtilen koşullara ve sürelerle uygun bir şekilde Avrupa Birliğine iletilmek üzere Bakanlığa gönderirler.

Mevcut ulusal teknik düzenlemeler

MADDE 17 – (1) Yetkili kuruluşlar zorunlu standartlar dahil olmak üzere yürüttükleri tüm ulusal teknik düzenlemeleri bu Yönetmeliğin 15 inci maddesinin karşılıklı tanımaya ilişkin üçüncü fıkrası ve ilgili diğer hükümleri ile ülkemizin uluslararası yükümlülüklerini göz önüne alarak inceler ve tespit ettikleri uygunsuzlukları düzeltirler. Yetkili kuruluşlar inceleme sonucunda gerekiyorsa ilgili teknik düzenlemeyi yürürlükten kaldırır veya standardın zorunlu uygulanmasına son verirler.

ALTINCI BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Raporlama yükümlülükleri

MADDE 18 – (1) Bakanlık bu Yönetmeliğin uygulanması hakkında yıllık bazda bir rapor hazırlayıp Komisyona gönderir. Bu rapor aşağıdaki bilgileri içerir:

a) 10 uncu maddenin birinci fıkrası gereğince yapılan yazılı tebligat sayısı ile tebligata konu ürün veya ürün grubu.

b) 10 uncu maddenin dördüncü fıkrası gereğince alınan kararlar, bu kararların dayandığı gerekçeler ve karara konu ürün veya ürün grubu hakkında yeterli bilgi.

c) 10 uncu maddenin yedinci fıkrası gereğince alınan kararların sayısı ve karara konu ürün veya ürün grubu.

(2) Yetkili kuruluşlar resen veya Bakanlığın talebi üzerine birinci fıkrada belirtilen bilgileri Bakanlığa iletirler.

Türkiye’de yerleşik iktisadi işletmelerin sorunlarının bildiri

MADDE 19 – (1) Türkiye’den Avrupa Birliği üyesi ülkelere ihracat yapan iktisadi işletmeler, mallarının bu ülkelerin pazarına girişini veya bu ülkelerin pazarında serbest dolaşımını kısıtlayan ulusal mevzuat, önlem ve uygulamalar hakkında girişimde bulunması için Bakanlığa başvurabilirler.

(2) Türkiye’de yerleşik iktisadi işletmeler, 14 üncü maddenin birinci ve üçüncü fıkralarında belirtilen türden bilgileri ilgili Avrupa Birliği üyesi devletin ürün irtibat noktasından doğrudan veya Bakanlık aracılığıyla talep edebilirler.

Ticari sırların korunması

MADDE 20 – (1) Yetkili kuruluşlar ve bu kuruluşların personeli bu Yönetmeliğin yürütülmesiyle bağlantılı olarak temin ettikleri ticari sır niteliğindeki bilgileri, diğer bir mevzuatın gerektirdiği durumlar saklı kalmak kaydıyla ve insan sağlığı ve güvenliğinin korunması bakımından zorunluluk arz etmediği müddetçe ifşa edemezler. Yetkili kuruluşlar bu amaçla gerekli önlemleri alırlar.

Mevzuatın gözden geçirilmesi yükümlülüğünün yerine getirilme süresi

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Yetkili kuruluşlar 17 nci maddede düzenlenen sorumluluklarını bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç onaltı ay içinde yerine getirirler ve yürürlükten kaldırdıkları veya değiştirdikleri mevzuat hakkındaki bilgileri 16 ncı maddede belirtildiği şekilde Komisyona bildirilmek üzere Bakanlığa iletirler.

Yürürlük

MADDE 21 – (1) Bu Yönetmelik 1/1/2013 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 22 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

EK-1

KARŞILIKLI TANIMA HÜKMÜ ÖRNEĞİ

“Karşılıklı tanıma hükmü

MADDE ... – (1) Bu (düzenleyici işlemin ismi yazılacak) hükümleri Avrupa Birliği üyesi bir ülkede yasal olarak üretilmiş veya yasal olarak serbest dolaşıma girmiş ürünlere uygulanmaz.

(2) Ancak, (yetkili kuruluşun ismi yazılacak) birinci fıkrada belirtilen ürünü, tarihli vesayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Düzenlenmemiş Alanda Karşılıklı Tanıma Yönetmeliğinin Üçüncü Bölümünde belirtilen usul ve esaslara uyarak değerlendirmeye tabi tutabilir ve bunun sonucunda bu (düzenleyici işlemin ismi yazılacak) tarafından aranan koruma düzeyini eşdeğer ölçüde sağlamadığını tespit ederse ürünün piyasaya arzını yasaklayabilir, koşula bağlayabilir veya piyasadan geri çekilmesini veya toplatılmasını isteyebilir.”